

Máme tu čest aneb Suchdoláci, kteří by neměli být zapomenuti

Jak řekl francouzský spisovatel Stendhal: „Každá práce vykonávaná čestně, je užitečná, a zasluhuje proto uznání.“ Za dobu své existence se Suchdol stal místem, kde se narodili, tvořili nebo se jakkoliv zasloužili o rozvoj obce lidé, kterým za to patří projevít úctu.

Titul čestný občan se uděluje od reformy samosprávy v českých zemích v roce 1848. Zastupitelstvo naší městské části udělilo titul čestný občan již 33 osobnostem. Jména 22 z nich, kteří zahynuli během německé okupace v letech 1939 až 1945, jsou uvedena na pomníku u základní školy M. Alše. Mezi nově čestně jmenované patří Ing. Stanislav Husa a Ing. Miroslav Kněžek, CSc. Pojďme si je představit. Myslím, že si zaslouží naši pozornost.

ING. MIROSLAV KNĚŽEK, CSc.
dlouholetý a aktivní člen protipovodňové komise MČ, zástupce starosty a Ochotný Suchdolník
Miroslav Kněžek se narodil 24. června 1930 v Bratislavě. V komunálních volbách v roce 1990 byl zvolen do zastupitelstva naší městské části. Až do listopadu 1994 zastával funkci zástupce starosty.

Ing. Kněžek dlouhá léta pracoval ve Výzkumném ústavu vodohospodářském T. G. Masaryka. A protože své práci rozuměl a byl odborníkem ve svém oboru, stal se i členem protipovodňové komise městské části. Při katastrofálních povodních v roce 2002 účinně pomáhal řešit kritickou situaci. Právem se stal čestným čle-

nem České vědeckotechnické vodohospodářské společnosti.

Aktivně se také zapojoval do kulturního dění na Suchdole. Působil jako člen Ochotných Suchdolníků, jako atletický rozhodčí startoval běhy v rámci Suchdolského (p)osvícení. Na Suchdole zanechal rovněž kulturní stopu jakožto autor kreseb významných stromů městské části. V roce 2007 se v Alšově kabinetu konala výstava jeho prací Kresby z cest spolu s krajkami jeho maminky. Miroslav Kněžek zemřel 4. června 2019 ve věku 88 let.

ING. STANISLAV HUSA
politický vězeň a aktivista v legionářské obci

Stanislav Husa se narodil 6. května 1927 v Košicích, kde jeho otec, legionář na východní frontě, působil jako policista. „Za svůj život jsem se třikrát nuceně stěhoval,“ vzpomíná na nelehká období svého života. „Když mi bylo 12 let, viděl jsem na vlastní oči pogrom na Židy. Během svého života jsem se setkal s několika lidmi židovského původu, kteří se ke mně zachovali čestně, a od těch dob mám Židy rád,“ vysvětluje pan Husa své tvrzení, že je z přesvědčení sionista.

Během druhé světové války byl nasazen na výrobu součástek ve škol-

ČESTNÉ OBČANSTVÍ

je projev úcty konkrétním lidem za jejich dílo související se Suchdolem. Krom 22 obětí nacistické okupace a dvou výše zmíněných se mezi čestné občany Suchdola řadí: generálmajor Ing. Rudolf Pernický, akademický malíř Jaroslav Šerých, pan učitel Radovan Papež, profesor Václav Žilka, hrdina z dob nacistické okupace Ing. Artur Radvanský, paní učitelka Jana Burianová, hudební skladatel Václav Hálek, historik a cestovatel Ing. Vladimír Laštovka a suchdolský hasič František Malý.

ních dílnách. Na konci války byl poslán na budování zákopů v Novém Jičíně a Valašském Meziříčí. Zažil bombardování Prahy a stavbu bariád během Pražského povstání.

Na vojnu utekl před svou těžkou rodinnou situací v roce 1948. Jak na ty dva roky na vojně vzpomíná? „Byly to jedny z nejkrásnějších let mého života a mám z těch dob spoustu věrných přátel.“ Na vojně absolvoval jednoroční školu navigátorů pro důstojníky letectva v záloze při Letecké akademii v Hradci Králové. Létal na větroních a byl navigátorem na motorových letadlech. „Na vojnu jsem šel v roce 1948 jako naivní loajální občan. Věřil jsem Benešovi a Masarykovi. Na vojně jsem se setkal se skutečností a odcházel jsem jako největší reakcionář,“ popisuje Stanislav Husa počátky svého rozchodu s režimem.

Zapojil se do převaděčských aktivit, ke kterým se v německém příhraničí shodou náhod připlétla jeho tchyně. „Zrnková káva tehdy platila jako jízdenka na vlak do západního Německa,“ vzpomíná. Podářílo se jim

převést asi osmadvacet osob. Státní bezpečnost jej za to předvedla k výslechu do Litoměřic. Stanislav Husa byl nakonec v roce 1954 odsouzen za špionáž ke čtyřem roků nucených prací v uranovém dole Jáchymov. Zde strávil devět měsíců.

Pak byl 14 let zaměstnaný ve Škodových závodech. Na tu dobu vzpomíná moc rád. „Stál jsem u rýsova-

cího prkna a připravoval projekty, které byly v té době velké.“ Hodně cestoval po světě jako supervizor na stavbách například rafinérií nebo elektráren.

Od roku 1947 je členem Československé obce legionářské, do jejíchž aktivit se začal zapojovat po roce 1989. Čtrnáct let byl předsedou Československé obce legionářské na Praze 6. V důchodu pomáhal na-

příklad s elektronickým evidováním spisů z doby prvního odboje. Stanislav Husa se v současnosti účastní pietních a vzpomínkových akcí a snaží se tak udržovat vzpomínku na svého otce a celé legionářské hnutí. Za svoji činnost obdržel mnohá ocenění.

„Jsem docela obyčejný člověk,“ říká o sobě. ~

Pavla Bradáčová